

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis,
Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis,
eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et
Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 1. In genere. Symb.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

TITULUS XVI. COGITATIONES.

§. I.

In genere. Symbola.

Lavabunt in ea Aaron, & filii ejus, manus suas, & pedes. Ex. 30. 19. hinc Sacerdotes Aaronici in tabernaculo nudis pedibus sua munia obibant. Quin & Pythagore fuit dogma: nudis pedibus sacrificia. Nunc quoque Mauri, & Saraceni, templo, in quibus sacrificaturi sunt, non ingrediuntur, nisi calceis depositis. Euthymius in Ps. 72. per pedes intelligit cogitationes, veluti quæ animæ nostra religio nem, pedum instar, regunt, & sustinent. Corn. in Ex. c. 3. v. 5.

Tolle capillos ejus. Num. 6. 18. Quid est, quod, devotione completâ, caput Nazaræus radere, capillösque in igne sacrifici ponere jubetur? nisi quod tunc ad perfectionis summa pertingimus, cùm si exteriora vitia vincimus; ut etiæ cogitationes superflua à mente resecemus: quæ nimirum sacrificii igne concrememus, est flammæ eas Divini amoris incendere, ut totum cor in Dei amore ardeat. S. Greg. l. 2. mor. in Præfat. Caput tondere, Job. 1. 20. est, cogitationes superflua à mente resecare. Id. ib.

Capilli tui sicut greges. Cant. 4. 1. Crines capitis, sunt cogitationes cordis. S. Amedeus hom. 2. Mens nostra, quasi pector est; in anima, velut in tabula, cogitationes, prout vult, format. S. Basili. lib. de vera Virg.

Ponamus, velut aliquam animæ cutem, cogitationem; carnem affectionem; ut consequenter os ejus intentionem possimus accipere. S. Bern. l. 6. de verbis Abac.

Quid est aqua, nisi cogitatio humana? quæ semper ad inferiora labitur, nisi sub distinctionis magnæ moderamine cohibeatur. Rich. à S. Viæt. de arcâ myst. l. 5. c. 6.

§. II.

Varia de Cogitationibus in genere.

Ne forte peccaverint filii mei. Job. 1. 5. Cur non contra peccata oris, aut, operum, litavit? S. Basili. M. orat, de pauperibus amandis: meritò hic iustus de peccato, quod est in latebris, in recessu, verebatur: quæ enim corpore administrantur, tempore, atque opportunitate, opus habent; mentis verò, cogitationisque motiones, momentò efficiuntur, sine labore absolvuntur, improvisè, & absque negotio, conformantur; nullum est eis tempus importunum. Ubi autem subitus est casus, illic metum, & cautionem maiorem esse oportet. Id cùm Jobus intellegaret, ad hoc peccati genus expandum Sacrificiis utebatur. Did. Niss. polit. eccl. p. 2. l. 9. c. 3.

Abyssus abyssum invocat. Ps. 41. 8. Quæ abyssus? quam invocat abyssum? Si profunditas est abyssus; putamus, quod cor hominis abyssus

est. Quid enim est profundius hac abysso? Lo qui homines possunt, videri possunt per operationem membrorum, audiri in sermone; sed cuius cogitatio penetratur? cuius cor inspicitur? quid intus disponat? quid intus velit? quid intus nolit? quis comprehendet? S. Aug. hic.

Non potest fieri, ut habet mala facta, qui habet bonas cogitationes. S. August. in Ps. 148.

A cogendo cogitatio nomen accepisse videtur. S. Bernard. ep. ad fratres de monte Dei.

Quis dignè pensare, quis sufficenter assilire, valeat. Si diligenter attendat, quæ sit illa tam multiplex cogitationis humanae voluntatis; quæ sit ejus tam inquieta, & infatigabilis velocitas, quæ per tam multa, tam varia, & tam infinita, discurrat; quæ nullâ horâ, nullô temporis momentò, quieticit; quæ tot spatiis locorum, quæ tot volumina temporum, in tanta festinatione, transcendent; cui undique patet tam facilis transitus, tam agilis discursus, de summis ad ima, de imis ad summa, de primis ad novissima, de novissimis ad prima. Rich. à S. Viæt. de arcâ myst. c. 21.

Non possumus impeditre latrones venire ad forum, corvos super domum, hirundines in domum; sed camerâ excludi possunt. Phantasia forum; camera cor, & voluntas. Apud Religiosos, tres examinat fulcipientes; sic cogitatio examinet: an sit licitum, honestum, utile! Summa prædic. verbo Cogitatio.

§. III.

*Cogitationes bone.
Symbola.*

Nazaræi sanctificatio, Num. 6. 18. Maximè sita erat in casarie nutrienda: hac autem mystice est sanctarum cogitationum germinatio, quibus homo sanctus efficitur. Corn. hic.

Si rasum fueris caput meum, recedet a me fortitudo. Judic. 16. 17. Causa literalis: cur, durante comâ Samsonis, durârit & fortitudo, fuit; quod durante comâ permaneret ipse Nazaræus, hoc est, Deo consecratus. Tropologicè quia capillus norat cogitationes, & intentiones, hominis. Sicut enim à capite sano germinant sani capilli; sic ex mente bona oriuntur bona cogitationes, à quibus omnium virtutum fortitudo germinat. Corn. hic.

En letitium Salomonis 60. fortis ambunt. Cant. 3. 7. Tres Patres apud Theodoretum: isti milites sunt efficaces cogitationes, & sacræ meditationes; quæ divinâ virtute undique tenuerunt animam, ad Dei quietem præparatam, adver-